

சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் - நாவலில் ஜெயகாந்தனின் மொழிநடை

ப. சசிரேகா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, குருநானக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), வேளச்சேரி, சென்னை-600042, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sila Nerangalil Sila Manithargal- Jayakanthan's Expression in the Novel

P. Sasireka a, *

^a Department of Tamil, Guru Nanak College (Autonomous), Chennai-600042, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

sasirekatamil05@gmail.com

Received: 19-12-2021

Revised: 01-05-2022

Accepted: 13-05-2022

Published: 30-07-2022

ABSTRACT

In 1970, Jayakanthan authored the novel 'Sila Nerangalil Sila Manithargal', which won the Sahitya Academy Award for the year 1972. He was born in the year 1934 in an agricultural family in Manjakuppam, Cuddalore, Tennarkadu district. He has made a special place for himself in the world of literature. Every novelist creates work in his own style. Good diction should carry the reader to the end of the novel without boring them. The idiom that takes the readers like that is found in Jayakanthan's novel. The novel Sila Nerangalil Sila Manithargal is a sequel to the short story 'Agnipravesam'. As a sequel to this novel, he composed the novel 'Gangai Enge Pokiral'. But in the novels Sila Nerangalil Sila Manithargal and Gangai Enge Pokiral, he has used the language of people belonging to a particular race and a particular place. Jayakanthan has written considering the sentiments of the readers. Readers always belong to a certain period. Because he has to speak to the emotions of the audience, Jayakanthan's language in the novel Sila Nerangalil Sila Manithargal is a mixture of Tamil, English, Sanskrit and Chennai dialect.

Keywords: Jayakanthan, Dialect, Agnipravesam, Gangai Enge Pokiral

முன்னுரை

சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் நாவலில் தமிழும் ஆங்கிலமும் சமஸ்கிருதமும் சென்னை வட்டார வழக்கும் கலந்து, கதை மாந்தரின் சமூகப் பின்னணியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. மீனா, கனகம், அம்புஜம், ஆர்.கே. வி போன்றவர்கள் பிராமணர்களின் மொழி நடையை அதாவது சமஸ்கிருதத்தைப் பின்பற்றித் தமிழில் பேசக் கூடியவர்களாகவும், வெங்கட்ராமையர், கங்கா இருவரும் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் கலந்து பேசக்கூடியவர்களாகவும், கணேசன், மஞ்சு, பத்மா தமிழ், ஆங்கிலம் கலந்து பேசக்கூடியவர்களாகவும், பிரபாகரன், ஆட்டோக்காரன் ஆங்கிலம், சென்னை வட்டாரத் தமிழ் கலந்து பேசக்கூடியவர்களாகவும் படைத்துள்ளார் (Jayakanthan, 2014).

ஜெயகாந்தனின் நடை

"நடை அழகு என்பது ஆசிரியரின் தனிச்சொத்து என்று கருதினாலும், ஆசிரியர் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டிருப்பதை மறுக்க இயலாது. காலத்தின் சிந்தனைகள், எண்ணங்கள் அவற்றை வெளியிடும் பேச்சுமொழி, எழுத்துமொழி இவ்வளவையும் ஜீரணித்துக்கொண்டுதான் படைப்பாளரும் தன் சொந்த நடையில் படைப்பை வெளியிடுகின்றார்"

“வா.வே. சு ஐயரின் தமிழ்நடை கம்பீரமானது. புதுமைப்பித்தன் நடை கிண்டல், எள்ளல் நிரம்பியது. புதுமை, விறுவிறுப்பு, எளிமை என்ற மூன்றின் கூட்டுறவு. வ.ரா. வின் நடை கேலி, கிண்டல், நகைச்சுவை கற்பனை அனைத்தும் கலந்தநடை. கல்கியின் நடை, லா.ச. ரா வின் நடை இலக்கியத் தமிழில் சொற்சிக்கலாகவும் வார்த்தை அலங்காரமாகவும் அமைந்து புதுப்பாங்கில் அமைந்திருக்கும். அகிலனின் நடை ஆற்றொழுக்கான நடை. ஜெயகாந்தனின் நடை யதார்த்த நடை, பாத்திரங்களின் பேச்சுத் தமிழைப் பிரதிபலிக்கும் நடை அது. சென்னைத் தமிழில் பல கதைகளை எழுதியவர் ஜெயகாந்தன் என்று நடையை யதார்த்த நடையெனப் போற்றுவர். மொழிநடை என்பது எழுத்தாளரின் சிந்தனைக்கும் அவன் வாழும் காலகட்டத்துக்கும் நடுவே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது (Jayakanthan, 2014).

கங்காவின் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் கலந்த மொழிநடை

கதையின் நாயகியாக இருக்கும் கங்காவின் கதாபாத்திரத்தில் பிராமணர்களின் சொல்லாட்சியே வெளிப்படுகின்றது. இருப்பினும் இவள் பழக்கக்கூடிய ஆட்களைப் பொறுத்து அவளுடைய மொழிநடையும் சற்று மாற்றமடைகின்றது.

“உங்களை யாருமே காதலிக்கவேண்டு குறைபட்டுக்கறேளே, நீங்க யாரையாவது காதலிச்சிருக்கேளா? உங்க ஒய்ஃப் உள்பட யாரையாவது? உங்களுக்கு பணம் இருக்கு, படாடோபம் இருக்கு, கார் இருக்கு, பங்களா இருக்கு, நன்னா டிரஸ் பண்ணிக்கறேள்.” (Jayakanthan, 2014).

“தப்பா நினைச்சுக்காதேங்கோ நானும் உங்களை ஒன்னும் தப்பா நினைச்சுடலே”. “மாமா என்னைத் தொடாமல் பேசுங்கோ.” என்று கங்கா தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் கலந்து பேசக்கூடியவளாக வெளிப்படுகின்றாள். “எனக்கென்ன போச்சா? ஐயையோ!”. “என்னன்னு சொல்றது? எப்படி சொல்றது? சீ! இதைப்பத்தியெல்லாம் நான் பேசலாமா?” (Jayakanthan, 2014). “அசிங்கமா ஏதாவது பேசாதேம்மா.” என்ற வரிகளில் பிரபாகருடன் சேர்ந்த பிறகு அவளின் பேச்சில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது (Jayakanthan, 2014).

வெங்கட்ராமையரின் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருத மொழிநடை

“மணி எட்டு ஆறது. ஊரைச் சுத்தறாளா? நீ ஒன்னும் கண்டிக்கிறதில்லையா?”. “யூ கேன் பி எ கான்குபைன் டு ஸம் ஒன்; பட் நாட் எ வய்ஃப் டு எனி ஒன், அப்படி ஒதுங்கிண்டுட்டா, நீ கெட்டாலும் நம்ப தர்மங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் கெடுக்காத புண்ணியம் உனக்கு வரும்” (Jayakanthan, 2014).

“நீ இனிமேலும் கெட்டுப்போகாமல் இருக்கணும்னா, உன்னை இன்னொருத்தர் கையை எதிர்பார்க்காதவளாக உன் சொந்தக் காலிலே நிக்கறவளாக உருவாக்கிக்கணும்” வெங்கட்ராமையர் மொழிநடையில் தமிழ், ஆங்கிலம், கலந்த மொழிநடையே வெளிப்படுகின்றது (Jayakanthan, 2014).

மீனாவின் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருத மொழிநடை

“தெரியாட்டா தானே கேப்பா சொல்லுங்கோ பாட்டி ஒண்ணுவிட்ட அண்ணான்னா யாரு?” (Jayakanthan, 2014). “ஒண்ணுமில்லே உங்காத்துக்கு வந்தவாள்ளாரும் ஊருக்குப் போய்ட்டா; பாட்டியும் போய்ட்டாள்ளு சித்தி சொல்றா. நான் இல்லேன்னு சொன்னேன். சித்தி 'பெட்' கட்டினா. நான் பாத்துட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன்” மீனாவின் மொழிநடை தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் கலந்த மொழிநடையே காணப்படுகின்றது (Jayakanthan, 2014).

கனகத்தின் தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிநடை

“இப்ப நான் என்ன பண்ணட்டும்? இப்படி இவள் கைமீறிப் போய்விட்டாளே? முன்னே மாதிரி இப்போ இவளை அடிக்க முடியுமா? பேசாம வெங்கு அண்ணாவுக்குக் கடுதாசி எழுதிப் போடவா? அவர்தான் வந்து என்ன பண்ணமுடியும் இனிமே?” (Jayakanthan, 2014).

“நான் போறேண்டி அம்மா! எங்கேயாவது போயிடறேன். இந்தச் சமையக்கார உத்தியோகத்தை எந்த ஆத்திலே போய்ச் செஞ்சாலும் நேக்கு ஒரு வேளைச் சாப்பாடும் கட்டிக்க ஒரு புடவையும் கிடைக்காதா என்ன?” (Jayakanthan, 2014).

“நான் என்ன பண்ணுவேன்? வயத்தெ எரியறதே! நான் என்ன பாவம் பண்ணினேனோ? இப்படி ஒரு கர்மத்தை தினம் பார்த்துண்டு இருக்கேன்? இப்ப எட்டு மணிக்கு வருவாளாம் நீங்களே பாருங்கோ” (Jayakanthan, 2014).

“சனியன் பிடிச்சவளே! வாயைத் திறந்து பதில் சொல்லேன். நான் பாட்டுக்கு பேசின்டிருக்கேன். கல்லாட்டமா நிக்கறயே; இல்லேன்னா என்னை எங்கேயாவது ஒழிச்சுத் தொலைச்சுடு” (Jayakanthan, 2014).

“அந்தப் பாவி உனக்கு என்ன மருந்தை‘டி வெச்சான்”. ஆரம்பத்தில் கனகம் கதாப்பாத்திரம் வாயிலாக பிராமணர்களின் சமஸ்கிருதம் கலந்த தமிழ்மொழிநடை வெளிப்படுகின்றது. கோபத்திலும், ஆதங்கத்திலும் சென்னை வட்டார மொழிநடை வெளிப்படுகின்றது (Jayakanthan, 2014).

ஆர்.கே. வி தமிழ், சமஸ்கிருத மொழிநடை

“படுத்தாம என்னடி பண்ணுவா? பத்து வருஷம் கழிச்சுப் பெத்து வச்சிருக்கே. ஏக புத்தரி; செல்லம். ஆறு வயசாச்சு. சாதம் சாப்பிடறதுக்கு இத்தனை அழும்பு; கூடத்து ஆத்திலே பார். நாலு இருக்கு. சமையல் ஆயின்டிருக்கும் போதே தட்டை வச்சுண்டு அலர்றதோன்னோ?” (Jayakanthan, 2018).

“நீங்க அன்னிக்கு வந்துட்டுப் போனேளே அதுக்கப்பறம் எங்க அம்மாதான் உங்களைப் பத்தி கேட்டுண்டே இருந்தாள். எத்தனையோ பேர் என்னைத் தேடிண்டு வரா. அவாளைப் பத்தியெல்லாம் ஒண்ணுமே கேட்கறதில்லே. உங்களைப் பத்தி மட்டும் சும்மாக் கேட்டுண்டே இருப்பா” என்று ஆர்.கே. வியின் பேச்சில் பிராமணர்களின் சமஸ்கிருத மொழிநடை வெளிப்படுகின்றது (Jayakanthan, 2018).

கணேசனின் தமிழ், ஆங்கில மொழி நடை

“உன் இஷ்டப்படி இருக்கணும்னுதான் உன்னை விட்டாச்சு. இப்பவும் உன்னோட நல்லதுக்குத்தான் சொல்றேன். ஆனது ஆச்சு! இப்ப இதுக்கும் நீ முரண்டு பிடிச்சேன்னா உன் வாழ்க்கை இப்படியே நாலு பேர் சிரிக்கிற மாதிரிதான் இருக்கும். நீ என்ன குழந்தையா? அம்மாதான் ரொம்ப ஆசைப்பட்டாள். எனக்குத் தெரியும் உன் குணம். எனக்கு மட்டும் ஆசை இல்லையா என்ன? அதனாலேதான் எங்களையெல்லாம் நீ மதிக்கிறவள் இல்லேன்னு தெரிஞ்சும் வந்து சொல்றோம். லாஸ்ட் சான்ஸ்” (Jayakanthan, 2014).

“உனக்கு கல்யாணம் ஆகும்னு நாங்களும் கற்பனை கூடப் பண்ணிப் பார்த்தது கிடையாது. நாம் நினைக்காததும், கற்பனை பண்ணாததும் நடக்கவே கூடாதா என்ன? ஒழுங்கா, யோக்கியமா வாழணுங்கற ஆசை இருந்தால் இந்த சான்ஸை நீ விடமாட்டே”. கணேசனின் மொழிநடையில் தமிழ் ஆங்கிலம் கலந்த மொழிநடையே வெளிப்படுகின்றது. பிராமணர்களின் சொல்லாட்சி மிகக் குறைவாகவே உள்ளது (Jayakanthan, 2014).

அம்புஜம் மாமி பிராமணத் தமிழ் மொழிநடை

“இங்கே நிக்கிறதுக்கு எனக்குப் பயமா இருக்கு. பின்கட்டுக்கு வந்துடேன்”. “கொழந்தே இதை யார்கிட்டேயும் சொல்லிடாதே.” என்ற அம்புஜம் மாமிவின் பேச்சானது பயத்துடன் பேசக்கூடிய பிராமணர் மொழிநடையாக உள்ளது (Jayakanthan, 2014).

பிரபாகரனின் ஆங்கிலம், சென்னை வட்டாரத்தமிழ் மொழிநடை

“ஓய் டோண்ட் யு கம் ஹியர்? எப்போ வேணுமானாலும் இங்கே வரலாம். மை டோர்ஸ் ஆர் ஒபன். பார் யூ! யு மஸ்ட் மீட் மை டாட்டர். ஷி இஸ் வெரி ஸ்வீட் ஸ்மார்ட்”. (Jayakanthan, 2014).

“வாட் இஸ் தி மேட்டர்? ஏன் இப்படி சிரிக்கிறே? இதிலே சிரிக்கற மாதிரி என்ன இருக்குது?” (Jayakanthan, 2014). “நீ டிரைவிங் கத்துக்க. நான் சொல்லி குடுக்கறேன். நம்ப சுபாஷ் இருக்கானே கால்கூட எட்டறதில்லே. இந்தப் பெரிய காரை ஓட்டணுமாம் அவனுக்கு. பத்மா நல்லா டிரைவ் பண்ணுவா” (Jayakanthan, 2014).

“மானம் பூட்டுது. மரியாதை பூட்டுது. எனக்குன்னு யாரு இருக்கறாங்க. நீ ஒரு பைத்தியக்காரி என்னை கட்டிக்கினு அழுவறே... ஐயோ கங்கா...” (Jayakanthan, 2014).

“என்ன? என்ன தப்பு அதிலே? இனிமே தினம் காலையிலே முதல் காரியமா இங்கே வந்து இவனுக்குக் காசு குடுக்கத்தான் போறேன். அப்புறம் செய்யற காரியம் எப்படி இருந்தாலும் முதல் காரியமாவது நல்லதா இருக்கட்டுமே!” பிரபாகரன் பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலும், சில இடங்களில் இயல்பான தமிழிலும், சில இடங்களில் சென்னை வட்டார மொழியிலும் பேசக்கூடியவனாக படைத்துள்ளார் (Jayakanthan, 2014).

மஞ்சு, பத்மாவின் தமிழ், ஆங்கில மொழிநடை

“நீங்க ஆர்.கே. வி கதையெல்லாம் படிச்சிருக்கீங்களா? எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். அக்னிப்பிரவேசம் படிச்சீங்களா? அது ஒண்ணுதான் எனக்குப் பிடிக்கல்லே மிஸ் கங்கா! உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர் எங்கு காலேஜில்தான் லைப்ரரியிலே அட்டெண்டரா இருக்காரு” (Jayakanthan, 2014).

“இந்தக் காலத்தில எல்லோரும்தான் எல்லாம் சாப்பிட ஆரம்பிச்சுட்டாங்களே, என்னை கேட்டால் முட்டை சாப்பிடறது ஒண்ணும் தப்பு இல்லேன்னு சொல்லுவேன்” (Jayakanthan, 2014).

“இன்னைக்கு மத்தியானம் தியேட்டரிலே கங்காவைப் பார்த்தேன். என்னாங்க, ஆளே மாறிடிச்சு அந்தப் பொண்ணு? என்னை அதுக்கு அடையாளம் தெரியலே போல இருக்குது... கூட எவளோ ஒரு சட்டக்காரிச்சி. இப்ப நீங்க கங்காவைப் பார்க்கிறதில்லையா? எனக்கு என்னமோ பாவமா இருந்துச்சுங்க” என்று மஞ்சுவையும், பத்மாவையும் தமிழ், ஆங்கிலம் கலந்து பேசக்கூடியவர்களாக படைத்துள்ளார் (Jayakanthan, 2014).

ஆட்டோகாரனின் ஆங்கிலம், சென்னை வட்டாரத்தமிழ் மொழிநடை

“அந்தத் தெருவுக்கு நீ இதுக்குமின்னாடி ஸ்டாப்பிங்வே மார்க்கெட்டாண்ட எறங்கிக்கினு இருக்கணுமே. இப்ப திரும்பப் போறதுன்னாகூட இப்படியே போவ முடியாதே... இது ஒன் வே. சர்த்தான். ஆறணா குடும்மா! வூட்டாண்டயே உட்டுடறேன்.” என்று கூறும் ஆட்டோகாரன் சென்னை வட்டார வழக்கும், ஆங்கிலமும் கலந்தும் பேசக்கூடியவனாக இருக்கின்றான் (Jayakanthan, 2014).

வட்டார வழக்குச் சொல்லாடல்கள்

நறங்கிப் போச்சு - நோய்வாய் படுவது, இளைத்துப் போவது.

வக்கரிப்பு - கீழ் புத்தி, வக்கிர உணர்வு, வக்கிரபுத்தி

காவாலி - கெட்டவன்

ஒதுக்குமா - ஓரமா

பூட்டுது - போய்விட்டது

தபா - முறை

அன்னண்டை - அடுத்தப்பக்கம்

படாடோபம் - மிக அதிக சொத்து

சித்தக்கழிச்சி - சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு
ஹோதாவில் - செலவில், பணத்தில்

சமஸ்கிருதச் சொல்லாடல்

பிரக்ஞை - சுய உணர்வு
நிர்த்தாரணம் - ஆமோதித்தல்
பிருஷ்டம் - புட்டம், பின்பகுதி
ஆசை - வேதனை
கண்ட அனாசாரம் - தேவையில்லாத நிகழ்வு
வாட்சல்யம் - அன்பு, ஒரு வித காமஉணர்வு
ஈஷிக்கிறது - நெருக்கமாக ஒட்டிக்கொள்ளுதல்
தாட்சண்யம் - பரிதாபம்
அகஸ்மாத்தா - எதேர்ச்சையாக
ஸ்திரமான புத்தி - சரியான புத்தி, நிலையான புத்தி
துவஜம்கட்டுதல் முடிவு செய்தல், குற்றம் சுமத்துதல்
ஸ்நானப்பிராப்தி - சம்பந்தம், தொடர்பு
பொம்மனாட்டி - பெண்
சாம கிரியை - பொருள்கள்
கபுத்தரி - புதல்வி
காந்தர்வம் - ஒருவகைத் திருமணம், இயற்கையாக இணைவது.
அசுவாரசியம் - விருப்பமில்லாமல், வேண்டாவெறுப்பாக
மன்னி - அண்ணி
அன்னிய புருஷன் - அடுத்த ஆண், முன்பின் தெரியாத ஆண்
ஆம்படையாள் - மனைவி
ஆத்துல - வீட்டில்
மனுஷர் - மனிதர்
விஸ்தாரம் - பெரியதாக
பிராயம் - பருவம், குழந்தைப் பருவம்
தொஜம் கட்டுதல் - சண்டையிடுதல், வாக்குவாதம் செய்தல்
பிரலாபித்தல் - புலம்புதல், ஆதங்கப்படுதல், வேதனையடைதல்

பொதுவான சொல்லாடல்

வெம்மை - வெறுமை, ஆதங்கம்
கைம்பெண் - விதவை

முஞ்சுறு - எலி
 அம்பாரம் - யானை
 மாய்மாலம் - பொய்யானது
 ஆறணா - நாணயம்
 பாவின - நிறைந்த, செய்த
 கடைப்பைக்கல் - கல்லில் ஒரு வகை
 பெரும்போக்கு - பெரிய இடம், வசதி படைத்தவர்
 செருமுதல் - பேசுவதற்குமுன் இருமுவதுபோல் ஓசை எழுப்புதல்
 சொரேர் - வேதனை, பயம், உணர்வு
 நாழி - கால அளவு, நேரம்
 முழக்கு - தன்னைப் பற்றிய செய்தியை பரப்புதல், விமர்சித்தல்.
 அவதூறு - கெட்டதாக பேசுதல், பழி சுமத்தல்
 நெருப்பு கனிய - நெருப்பு அடங்குதல், நெருப்பு அணைதல்

ஆங்கிலச் சொல்லாடல்

ஸாடிஸ்ட் - கொடுமை செய்பவன்
 ப்ரிகாஷன்ஸ் - தற்காப்பு
 ரிப்ப்ளெக்ட் - எதிர்வினை, எதிரொளி
 கான்குபைன் - வைப்பாட்டி
 பர்வர்ஷன் - வக்கிரம்
 வாக்கிங் - நடைபயிற்சி
 கான்ஸலேட் - தூதரகம்
 பிளஷர்ஸ் - மகிழ்ச்சி
 பர்வர்ட் - வக்கிரமான
 டாக்கிங் - பேசுதல்
 கன்ஸல்ட் - ஆலோசனை

நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள சொல்லாடல் தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் சார்ந்ததாகவும், சில கதைமாந்தர்களின் சொல்லாடல் வட்டார வழக்கு சார்ந்ததாகவும் அமைந்துள்ளது.

நாவலில் பழமொழியை கையாளும் மொழிநடை

“உப்பிருந்த பாளை மாதிரி அவள் உளுத்துப்போக” - கங்காவின் நடவடிக்கையைக் கண்ட அவள் தாய் அவளை உப்பிருந்த பாளை மாதிரி உளுத்துப்போக என்று கங்காவைக் கூறுகின்றாள் (Jayakanthan, 2014).

“சாமியார் பூனை வளர்த்த கதை” பிரபாகரன் கண்காணாத தேசத்துக்கு போகணும் என்று கூறியபொழுது, கங்காவும் உடன் வருவதாகக் கூறினாள். அதனால் அவள் உடன்வந்தால் சாமியார் பூனை வளர்த்த கதையாகிவிடும் என்று பிரபாகரன் கூறுவதாக அமைந்துள்ளார் (Jayakanthan, 2014).

“கார்ட்டைக் காட்டினால் கழுதை ஓடிவரும்” - கழுதை மீது அமர்ந்து கழுதையின் முகத்திற்கு முன்பாக கேரட்டை தூக்கி பிடித்துக்கொண்டால் அந்த கார்ட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்தக்கழுதை வேகமாக ஓடும் என்று பிரபாகரன் கூறுவதாகப் பழமொழியைக் கையாண்டுள்ளார் (Jayakanthan, 2014).

முடிவுரை

சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் என்ற நாவலில் பிராமணர் இனம் சார்ந்த மொழிநடையையும் சென்னை வட்டார வழக்கு மொழிநடையையும் ஜெயகாந்தன் கையாண்டுள்ளார். வாசகர்கள் எப்போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அதனால் ஜெயகாந்தன் அவ்வாசகர்களைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நாவலை எழுதியுள்ளார். வாசகர்களின் உணர்ச்சிகளை நோக்கி பேசவேண்டியிருப்பதால் அவரின் மொழிநடை தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம் மற்றும் சென்னை வட்டார வழக்கு கலந்து அமைந்துள்ளது. சில இடங்களில் கருத்துகளை உணர்த்துவதற்குப் பழமொழிகளையும் கையாண்டுள்ளார்.

References

Jayakanthan, (2014) Sila Nerangalil Sila Manithargal, Kalachuvadu Publication, Nagercoil, India.

Jayakanthan, (2018) Sila Nerangalil Sila Manithargal, Meenakshi Publications, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License